370L0510

Nr L 254/26 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 23.11.70

RÅDETS DIREKTIV

av den 27 oktober 1970

om antagande av gemensamma kreditförsäkringsvillkor för medellånga och långa exportaffärer med privata köpare

(70/510/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Exportkrediter är av grundläggande betydelse för den internationella handeln och ett viktigt hjälpmedel i handelspolitiken.

De olika systemen för exportkreditförsäkringar som gäller i medlemsstaterna kan ge upphov till snedvridning av konkurrensen mellan gemenskapsföretag på marknader i tredje land.

En harmonisering av de olika systemen för exportkreditförsäkringar skulle kunna underlätta samarbetet mellan företag i de olika medlemsstaterna.

Med tanke på detta bör medlemsstaterna inom de olika områdena för kreditförsäkring anta gemensamma villkor eller harmoniserade lösningar för de viktigaste aspekterna.

I alla medlemsstater belöper sig emellertid garantierna för medellånga och långa risker till en mycket stor andel av det totala antalet garanterade exportaffärer.

Dessa medellånga och långa exportaffärer genomförs med både privata och offentliga köpare.

Med tanke på dessa krediters karaktär verkar det lämpligt att harmonisera leverantörskrediter och långivarkrediter var för sig.

Antagandet av gemensamma villkor för medellånga och långa exportaffärer med privata köpare på grundval av en leverantörskredit skulle vara en viktig faktor i harmoniseringen av kreditförsäkringsteknikerna.

Det är viktigt att kommissionen får synpunkter från medlemsstaternas företrädare på eventuella svårigheter i samband med den enhetliga tillämpningen av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i bilaga D skall medlemsstaterna anta nödvändiga lagar och andra författningar för att den 1 september 1971 införa "Gemensamma kreditförsäkringsvillkor för medellånga och långa exportaffärer med privata köpare (Allmänna villkor)" som återfinns i bilaga A — hädanefter kallad "gemensamma villkor" — och ett tillägg om utvidgning av garantin (säkerhet [bond] som garanterar tillfredsställande fullgörande av kontraktet) som återfinns i bilagorna B och B/1.

2. Vid tolkning av de gemensamma villkoren och tillägget skall medlemsstaterna följa bifogade förklarande kommentar (bilagorna C och C/1).

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sörja för att de kreditförsäkringsinstitut som garanterar på statens vägnar eller med dess stöd försäkrar affärer som omfattas av de gemensamma villkoren enligt de bestämmelser som avses i de villkoren och de särskilda regler som antagits av rådet.

Artikel 3

1. De gemensamma villkoren skall omfatta exportaffärer som garanteras enligt individuella program och som

— innebär antingen en kreditrisk i 24 månader eller mer, eller en tillverkningsrisk i tolv månader eller mer, eller en kombination av båda dessa risker under en sammanlagd tid av 24 månader eller mer,

— avser en privat köpare, och

— sker på grundval av en leverantörskredit.

2. De exportaffärer som omfattas av de gemensamma villkoren får garanteras mot endast politisk risk eller mot både politisk risk och handelsrisk. I båda fallen skall de grundläggande villkoren i punkt 1 gälla.

3. Bestämmelserna i de gemensamma villkoren skall även gälla för att täcka de risker som exportören löper vid exportaffärer som finansieras med långivarkrediter när krediten inte kan utnyttjas förrän kreditrisken uppstår.

Artikel 4

I samband med de gemensamma villkoren avses med en privat köpare varje annan köpare än den som i en eller annan form företräder den offentliga makten (stater, underordnade regionala eller lokala myndigheter som till exempel provinser eller kommunala myndigheter, offentliga företag) och som varken genom domstolsförfarande eller administrativt kan förklaras vara på obestånd.

Artikel 5

Kommissionen får samråda med den rådgivande kommittén för exportkreditförsäkringar, vilken inrättas enligt artikel 4 i rådets direktiv av den 27 oktober 1970(1) om antagande av gemensamma kreditförsäkringsvillkor för medellånga och långa exportaffärer med offentliga köpare, om varje svårighet i samband med den enhetliga tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 6

Kommissionen skall inom två år efter ikraftträdandet av de gemensamma villkoren och efter samråd med den kommitté som avses i artikel 5 överlämna en rapport om de erfarenheter som vunnits vid tillämpning av artiklarna 3 och 13 i de gemensamma villkoren. Den får lägga fram förslag till ändringar av dessa bestämmelser i syfte att anpassa dem till de särskilda behov som tillämpningen av dessa bestämmelser inte kunnat fylla. Den rapporten får dock läggas fram när som helst om en medlemsstat så önskar och skall då skyndsamt överlämnas till rådet.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 27 oktober 1970.

På rådets vägnar

A. MÖLLER

Ordförande

(1) EGT nr L 254, 23.11.1970, s. 1.

BILAGA A

GEMENSAMMA KREDITFÖRSÄKRINGSVILLKOR

Medellånga och långa exportaffärer med privata köpare

ALLMÄNNA VILLKOR

Härmed fastställs de allmänna villkor enligt vilka ...(1), hädanefter kallat "institutet", kommer att ersätta försäkringstagaren för de förluster han kan komma att ådra sig i samband med det i de särskilda villkoren närmare angivna kontraktet, nedan kallat "kontraktet" om någon av de omständigheter som omfattas av de allmänna villkoren skulle uppstå.

KAPITEL I

GARANTINS OMFATTNING

Artikel 1

Tillverkningsrisk

Tillverkningsrisk uppstår när fullgörandet av försäkringstagarens kontraktuella skyldigheter, eller tillverkningen av hos honom beställda varor, avbryts i sex månader i den mån den direkta anledningen till avbrottet är att en eller flera av de händelser som återges i artikel 3 styckena B, C, D, E, G och H, med uteslutande av alla andra händelser, inträffar, eller, att en eller flera sådana händelser enligt "institutets" beslut riskerar att inträffa.

När trots en sådan händelse tillverkningen fortsätts på grund av "institutets" beslut och ett fullständigt fullgörande av försäkringstagarens kontraktuella skyldigheter därefter blir omöjligt eller av "institutet" bedöms som olämpligt skall tillverkningsrisken anses uppstå den dag då tillverkningen avbröts eller avslutades, under förutsättning att sex månader förflutit sedan den händelse som var den ursprungliga anledningen inträffade eller sedan "institutets" ursprungliga beslut, som avses i föregående stycke.

Artikel 2

Kreditrisk

Kreditrisk uppstår när det inom sex månader efter förfallodagen inte är möjligt för försäkringstagaren att återvinna hela eller delar av det belopp han har att fordra, under förutsättning att den direkta anledningen till den uteblivna betalningen är inträffandet av en eller flera av de händelser som återges i artikel 3, med uteslutande av alla andra händelser.

När den uteblivna betalningen direkt orsakas av en av de händelser som återges i artikel 3 styckena A, B och E skall kreditrisken uppstå på följande sätt:

— I fall A, nio månader efter den obetalda skuldens förfallodag.

— I fall B, när obestånd inträder.

— I fall E, sex månader efter det att de formkrav uppfyllts som krävs för att till försäkringstagaren överföra de belopp som betalts av gäldenären med hänsyn till den garanterade fordringen.

(1) Belgien: Office national du ducroire
Tyskland: The Federal Republic of Germany
Frankrike: Compagnie française d'assurance pour le commerce extérieur
Italien: Instituto nazionale delle assicurazioni
Luxemburg: Office du ducroire du Luxembourg
Nederländerna: Nederlandsche Credietverzekering Maatschappij N. V.

Ovannämnda tidsfrister får under inga omständigheter läggas samman.

När bestämmelserna i artikel 3 stycke A och B inte är tillämpliga på grund av de särskilda villkoren och fordran fortfarande är obetald tre månader efter förfallodagen utan att någon annan av de händelser som återges i den artikeln har gjort återvinning omöjlig för försäkringstagaren skall kreditriskgarantin med hänsyn till den utestående fordringen löpa ut efter den tremånadersperiod som nämns ovan.

Artikel 3

Skadebringande händelser

Dessa händelser utgörs av följande:

A. Utebliven betalning från gäldenären på förfallodagen.

B. Gäldenärens obestånd.

Obestånd uppstår:

rättsligt obestånd

1. På dagen för ett konkursbeslut, beslut om likvidation, domstolsbeslut om att rätten skall förvalta gäldenärens tillgångar eller på dagen för ett domstolsbeslut med samma verkan,

2. eller på dagen för avslutandet av en utomrättslig överenskommelse mellan gäldenären och samtliga fordringsägare, vilken är bindande för samtliga,

faktiskt obestånd

3. eller på dagen då det under loppet av verkställandet av en dom fastställs att utmätningen har varit förgäves eller inte till fullo täcker skulden,

4. eller på dagen då försäkringstagaren visar att gäldenärens ekonomiska situation är sådan att även en delbetalning är osannolik (och) (eller)(1) att en utmätning (och) (eller) särskilt en begäran om att gäldenären försätts i konkurs eller tvångslikvideras endast skulle leda till ett resultat utom proportion till kostnaderna för förfarandena.

C. Allmän betalningsinställelse beslutad av regeringen i gäldenärens hemland eller av regeringen i ett tredje land genom vilket betalningen måste verkställas.

D. Varje annan åtgärd eller varje annat beslut fattat av en regering i ett främmande land, vilket förhindrar att kontraktet fullgörs.

E. Politiska händelser, ekonomiska svårigheter som uppstår utanför . . .(2) eller lagstiftningsåtgärder eller administrativa åtgärder som vidtagits utanför . . .(2) vilka förhindrar eller försenar överföringen av de belopp som betalts med avseende på kontraktet.

F. Rättsliga bestämmelser som har antagits i gäldenärens hemland som innebär att betalningar som gjorts av gäldenären är giltiga som betalning av skulden, även om på grund av skiftande växelkurser dylika betalningar omvandlade i kontraktets valuta inte längre täcker skulden vid dagen för överföringen.

G. Inträffandet av en av följande händelser utanför . . .(2): krig (inbegripet inbördeskrig), revolution eller upplopp, cyklon, översvämning, jordbävning, vulkanutbrott eller flodvåg.

H. En åtgärd eller beslut av regeringen i . . .(2) som särskilt rör utrikeshandeln som till exempel exportförbud, i den utsträckning som orsaken till denna åtgärd eller detta beslut står att finna i utvecklingen på det internationella planet.

Artikel 4

Garantins ikraftträdande och omfattning

§ 1 — *Ikraftträdande*

Garantin för tillverkningsrisken skall träda i kraft den dag exportaffären träder i kraft.

Kreditriskgarantin skall träda i kraft

— antingen på dagen för varje delförsändelse eller delleverans om försäkringstagaren enligt kontraktsvillkoren är berättigad till betalning för detta på en eller flera förfallodagar,

— eller på den dag som försäkringstagaren enligt kontraktsvillkoren vid fullgörandet av sina kontraktuella skyldigheter blir berättigad till betalning.

Om kontraktet innebär att det skall, vid dess ingående eller senast 60 dagar därefter, betalas ett belopp i för-

(1) Valet mellan dessa två formuleringar överlämnas till varje enskilt "institut".

(2) Kreditförsäkrarens hemland.

skott, öppnas en bekräftad eller obekräftad remburs eller tillhandahållas en transfererings- eller en betalningsgaranti skall ikraftträdandet av försäkringstagarens garanti vara avhängigt av att dessa formkrav uppfylls.

§ 2 — *Omfattning*

a) Tillverkningsrisk

Garantin för tillverkningsrisken skall inom ramarna för kontraktsbeloppet omfatta beloppet för de kostnader försäkringstagaren ådragit sig vid fullgörandet av sina kontraktuella skyldigheter eller vid tillverkningen av de varor som beställts av honom.

Den skall inte omfatta

— utgifter avseende varor för vilka kreditriskgarantin har trätt i kraft enligt innebörden i punkt 1 i denna artikel,

— den försäkringspremie som försäkringstagaren betalar till "institutet",

— belopp som försäkringstagaren betalat med tanke på ianspråktagande av en säkerhet [bond] som garanterar tillfredsställande fullgörande av kontraktet.

b) Kreditrisk

Kreditriskgarantin skall endast omfatta de belopp som försäkringstagaren har att fordra i form av kapitalbelopp och ränta, i den mån förfallodagarna inträder efter garantins ikraftträdande (och anges i de särskilda villkoren).(1)

Försäkringstagaren skall emellertid även vara berättigad till ersättning för uteblivna betalningar vid förfallodagar före kreditriskgarantins ikraftträdande, enligt de bestämmelser som gäller för kreditriskgarantin, under förutsättning att

a) tillverkningsrisken är täckt, och

b) — att "institutet" enligt bestämmelserna i artikel 1 beordrar försäkringstagaren att fortsätta tillverkningen, eller

— att de händelser som avses i artikel 3 stycke F har inträffat.

Belopp som skall betalas till försäkringstagaren som en oåterkallelig remburs bekräftad i ...(2) undantas under alla omständigheter från kreditriskgarantin. Belopp avseende ränta på utestående fordringar, straffavgifter eller skadestånd som skall betalas av gäldenären undantas på samma sätt.

c) Tilläggskostnader

Garantin skall omfatta tilläggskostnader som härrör ur förlust eller risk för förlust upplupna med "institutets" medgivande för att undvika eller begränsa skadan.

Följande skall betraktas som tilläggskostnader:

— Finansierings-, lagerkostnader eller kostnader för rättsliga eller utomrättsliga åtgärder i händelse av tillverkningsförlust eller risk för förlust.

— Kostnader för rättsliga eller utomrättsliga åtgärder vid kreditförlust eller risk för förlust.

Om dessa kostnader emellertid även avser belopp eller fordringar som inte garanteras av "institutet" skall de fördelas proportionerligt mellan de garanterade och ogaranterade beloppen eller fordringarna.

Sedvanliga indrivningskostnader, inbegripet kostnader för protesterande av växlar, kan under inga omständigheter ersättas.

d) Leverans av utländska varor

Garantin gäller även för utländska varor och tjänster som uppgivits för och godkänts av "institutet". (Försäkringstagaren behöver emellertid inte söka "institutets" samtycke om värdet av de utländska varorna och tjänsterna varken överstiger 10 % av kontraktsbeloppet eller 1 000 000 beräkningsenheter. Varje ökning av den godkända andelen utländska varor eller tjänster kräver "institutets" samtycke.)(1)

Artikel 5

Risk för förlust

Om en av de händelser som återges i artikel 3 inträffar eller om "institutet" anser att det finns risk för att en sådan händelse inträffar skall "institutet" ha rätt att kräva att försäkringstagaren vidtar lämpliga åtgärder för att undvika att en sådan förlust inträffar eller för att begränsa dess verkan och särskilt,

a) om tillverkningsrisken är täckt, att anmoda försäkringstagaren att tills vidare avbryta tillverkningen eller fullgörandet av alla eller delar av hans kontraktuella skyldigheter.

(1) Texten inom parentes är frivillig.
(2) Kreditförsäkrarens hemland.

En förlust som härrör ur en sådan åtgärd skall ersättas

— antingen, utan hinder av artikel 1, enligt de villkor som fastställs för skadereglering vid förlust av tilläggskostnader när avbrottet varar mindre än sex månader under förutsättning att beslut om detta fattats av "institutet",

— eller enligt de villkor som fastställs för skadereglering vid tillverkningsförluster, när avbrottet varar minst sex månader.

b) Om tillverkningsrisken inte är täckt, att ändra, avbryta eller upphäva garantin för kreditrisken i den mån den ännu inte trätt i kraft enligt innebörden i artikel 4.1 andra strecksatsen.

Artikel 6

Garantiprocentsats och maximal ersättning

§ 1 — Förluster skall ersättas upp till den garantiprocentsats som fastställs i de särskilda villkoren och upp till den maximala nivå som anges i dessa villkor.

§ 2 — Försäkringstagaren skall själv bära ansvaret för den del som inte garanteras av "institutet".

Artikel 7

Garantins ogiltighet[2]

KAPITEL II

FÖRSÄKRINGSTAGARENS SKYLDIGHETER

Artikel 8

Försäkringstagarens skyldigheter

Försäkringstagaren skall sköta affären med all rimlig och sedvanlig omsorg, skicklighet och förtänksamhet och följa "institutets" alla instruktioner. Följaktligen skall följande gälla:

1. Försäkringstagaren får inte utan "institutets" uttryckliga medgivande samtycka till någon ändring av kontraktsvillkoren eller av de säkerheter som är knutna till kontraktet. (Utan att det påverkar meddelandeplikten skall försäkringstagaren emellertid inte vara tvungen att i förväg inhämta "institutets" samtycke till höjningar eller sänkningar av kontraktets värde vilka sammanlagt varken överstiger 10 % av det ursprungliga beloppet eller 20 000 beräkningsenheter. Detsamma gäller de förlängningar av leveranstider vilka godkänts av gäldenären i den mån den ursprungliga leveranstiden inte förlängs med mer än 25 % och de sammanlagda förlängningarna inte överskrider tre månader. "institutet" skall ha rätt att när som helst ta tillbaka detta medgivande.)[1]

2. a) Försäkringstagaren skall informera "institutet" så fort han blir varse någon händelse som skulle kunna öka risken eller utgöra risk för förlust, som till exempel

— svårigheter i samband med mottagande av varor eller tjänster, eller vid upprättandet eller överlämnandet av betalningsinstrument,

— gäldenärens underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter, särskilt underlåtenhet att betala på förfallodagarna, och om möjligt ange orsaken till denna underlåtenhet.

b) Utebliven betalning måste under alla omständigheter anmälas till "institutet" inom 30 dagar.

3. Försäkringstagaren måste omedelbart samråda med "institutet" om det finns risk för förlust och måste foga sig i dess beslut utan att särskilt kunna åberopa ekonomiska svårigheter. Sådana beslut kan innebära att alla förhandlingar och förfaranden som inletts eller kommer att inledas överlåts åt "institutet". I detta syfte får "institutet" begära en oåterkallelig fullmakt och till och med att till "institutet" överlämnas eller överförs, på ett sätt som är rättsligt bindande visavi tredje man, samtliga dokument och handlingar vilka fastställer "institutets" rättigheter enligt kontraktet eller vilka kan behövas vid utövandet av dessa rättigheter.

(1) Texten inom parentes är frivillig.

(2) Denna artikel är ej obligatorisk.

Vad beträffar de garanterade fordringarna måste försäkringstagaren, särskilt angående den andel som han fortfarande bär ansvar för enligt artikel 6.2, om "institutet" anser det nödvändigt, rätta sig efter dess beslut och ta samtliga konsekvenser av dessa, särskilt avseende det skuldkonsolideringsavtal som "institutet" slutit eller anslutit sig till eller är skyldigt att genomföra.

4. Försäkringstagaren är skyldig att förse "institutet", dess ombud och de sakkunniga som utsetts av det med samtliga upplysningar och dokument detta anser nödvändiga för att kontrollera försäkringstagarens konton och verksamhet och för att undersöka det berättigade i hans påståenden. Detta skall inte medföra att något ansvar uppstår för "institutet". Varje handling som upprättats på något utländskt språk skall på "institutets" begäran översättas av försäkringstagaren.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 4.2 c skall försäkringstagaren bära samtliga kostnader för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 9

Anmälan om affärens avveckling(1)

Artikel 10

Premie

§ 1 — Undertecknandet av försäkringskontraktet skall göra försäkringstagaren ansvarig för betalning av premien, vars belopp och betalningsvillkor fastställs i de särskilda villkoren.

§ 2 — Där det är tillämpligt skall "institutet" garantera partiell återbetalning av premien för att, om skada inte uppstått, ta hänsyn till nedsättningen av beloppet eller riskernas varaktighet.

Om en tillverkningsförlust uppstår skall "institutet" på nytt beräkna premien och då ta hänsyn till nedsättningen av kreditriskbeloppet.

§ 3 — Oavsett skälen till att de beviljas skall återbetalningarna av premien omfattas av ett standardavdrag om 10 % av den del av premien som återbetalas, med ett minimibelopp av 50 beräkningsenheter per återbetalning och ett sammanlagt maximibelopp om 1 000 beräkningsenheter, för att täcka "institutets" omkostnader.

§ 4 — Om kontraktet ändras skall premien justeras utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2 ovan. (Ändringar av kontraktsbeloppen vilka sammanlagt inte överstiger 2 000 beräkningsenheter skall inte kräva justering av premien.)(2)

§ 5 — Varje underlåtenhet att betala premien och varje ansökan om ersättning skall berättiga "institutet" att kräva att försäkringstagaren omedelbart betalar varje obetald delbetalning av hela premien.

§ 6 — Mottagande av premien gör inte i sig "institutet" skyldigt att åta sig ansvaret för en förlust, eftersom ett dylikt åtagande i samtliga fall beror på försäkringens allmänna och särskilda villkor.

Artikel 11

Följder av att försäkringstagaren inte uppfyller sina skyldigheter

§ 1 — Om försäkringstagaren underlåter att betala hela eller delar av premien eller något annat belopp som han är skyldig "institutet" skall detta automatiskt leda till att "institutets" skyldigheter tillsvidare upphör. "Institutet" skall vara slutligen befriat från sina skyldigheter 15 dagar efter det att en formell anmälan till försäkringstagaren visat sig vara förgäves.

(Ovanstående följder hindrar inte att "institutet" på rättslig väg gör gällande sina krav visavi försäkringstagaren.)(2)

§ 2 — Varje belopp som försäkringstagaren enligt denna försäkring skall betala till "institutet" och som inte betalats inom en månad efter förfallodagen skall automatiskt (oavsett om formell anmälan gjorts eller inte)(2) löpa med ...(3) procents ränta från och med förfallodagen.

Om skadereglering felaktigt betalats ut börjar ränta räknas från och med utbetalningsdagen av ersättningen.

§ 3 — Om försäkringstagaren underlåter att uppfylla de förpliktelser som fastställs i artiklarna 6 och 8 eller om

(1) Denna artikel är ej obligatorisk.

(2) Texten inom parentes är frivillig.

(3) Räntesatsen skall fastställas av det inhemska "institutet".

genom hans förvållande risken ökas skall han (oavsett om formell anmälan gjorts eller inte)(1) ha förverkat de rättigheter som försäkringsvillkoren ger honom och vara tvungen att återbetala all skadereglering han erhållit enligt dessa.

Dock (får) (kommer, om anledning finns)(3) "institutet" att begränsa omfattningen av detta förverkande, med hänsyn särskilt till hur allvarligt felet eller underlåtenheten är.

§ 4 — (.....)(4)

KAPITEL III

SKADEERSÄTTNING

Artikel 12

Allmänna principer

§ 1 — All utbetalning av skadeersättning skall vara beroende av att

a) en skadeanmälan görs i form av en ansökan om skadereglering åtföljd av alla upplysningar och handlingar som "institutet" kan anse vara nödvändiga för att fastställa försäkringstagarens rättigheter,

b) (tillhandahållande av en fullmakt som försäkringstagaren gett till den bank som har ansvaret för att inkassera kontraktsenliga fordringar och som godtagits av banken för att direkt till "institutet" överföra alla återvinningar som kan komma banken tillhanda upp till det belopp som tillfaller "institutet" enligt den överlåtelse av fordran som föreskrivs i artikel 16).(2)

§ 2 — Om de förluster för vilka försäkringstagaren söker ersättning står i samband med omtvistade rättigheter kan "institutet" tillbakavisa skadeanmälan tills tvisten avgjorts av en behörig domstol.

"Institutet" kan även tillbakavisa skadeanmälan enligt bestämmelserna i artikel 3 stycke B 1 tills försäkringstagaren har lämnat bevis för att gäldenären på obestånd erkänner ansvaret för skulden.

§ 3 — "Institutet" skall ha rätt att inom 60 dagar från och med den senare av följande tidpunkter,

— upphörandedatum för karenstiden för ersättningsanspråken,

— ankomstdatum för skadeanmälan och andra handlingar som avses i punkt 1 ovan,

utse en sakkunnig, arvoderad enligt artikel 19, som skall ha ansvaret för att kontrollera de belopp för vilka försäkringstagaren ansöker om skadereglering.

§ 4 — Skadereglering skall inte förekomma för förluster som härrör ur

a) försäkringstagarens eller något av hans ombuds, medleverantörers, eller underleverantörers underlåtenhet att fullgöra villkoren i kontraktet eller de skyldigheter som enligt lag eller andra förordningar är tillämpliga på slutandet eller fullgörandet av kontraktet, såvida denna underlåtenhet inte är en direkt konsekvens av en av de händelser som utgör en skadebringande händelse och som nämns i artikel 3 med uteslutande av alla andra händelser, eller av ett beslut fattat av "institutet",

b) gäldenärens underlåtenhet att på dagen för garantins ikraftträdande eller dessförinnan ha införskaffat de importlicenser eller andra intyg som krävs för att fullgöra kontraktet enligt då gällande lagar och förordningar, med undantag av sådana som endast kunnat införskaffas vid en senare tidpunkt,

c) gäldenärens underlåtenhet att uppfylla de formkrav som, enligt de lagar och förordningar som gällde vid dagen för garantins ikraftträdande, måste vara uppfyllda före den dagen,

d) ikraftträdandet av ett kontraktsvillkor som på ett ovanligt sätt begränsar försäkringstagarens rättigheter (straff- och uppsägningsklausul, force majeure, etc.).

§ 5 — När gäldenärens skyldigheter med avseende på försäkringstagaren helt eller delvis har garanterats av en tredje part kan ersättningsanspråk endast göras i den utsträckning som

— varken gäldenären eller dennes borgensman fullgör alla eller delar av sina kontraktuella skyldigheter gentemot försäkringstagaren, under förutsättning att detta beror på att en eller flera av de händelser som anges i artikel 3 har inträffat,

(1) Texten inom parentes är frivillig.

(2) Hela stycke b inom parentes är frivillig.

(3) Valet mellan dessa två formuleringar överlåts åt varje enskilt "institut".

(4) I detta avsnitt kan bestämmelser föras in angående fastställda följder vid försäkringstagerens underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter med avseende på uppgifter rörande försäkringstagerens skyldigheter om en nionde artikel tagits med i försäkringsvillkoren. Utformandet av dessa bestämmelser överlåts åt varje enskilt "instituts" omdöme.

— försäkringstagaren har vidtagit de åtgärder och uppfyllt de formkrav som fordras för att borgensmannen eller borgensmännen skall vara ansvariga för sina åtaganden.

§ 6 — Vid tillämpning av bestämmelserna om skadereglering skall ingen hänsyn tas till gäldenärens förlust av rätten att betala på förlängd kredit, oavsett om förlusten beror på ikraftträdandet av en klausul som föreskriver påskyndad betalning eller någon annan klausul. "Institutet" skall emellertid ha rätt att betala ut skadeståndet i förskott. I detta fall skall ännu icke upplupen ränta inte ersättas.

Artikel 13

Användning av inbetalningar och av behållning av realisationen av säkerheter

Alla slags betalningar, oavsett om de gjorts av gäldenären eller hans borgensmän eller på deras vägnar, skall tillsammans med behållningen av realisationen av säkerheterna i händelse av förlust användas utan hänsyn till förhållandet mellan parterna och enligt följande bestämmelser:

1. Inbetalningar skall först användas till att betala skulden, räntor (exklusive dröjsmålsräntor) och tilläggskostnader på alla garanterade och ogaranterade kontrakt som slutits med gäldenären.

   a) Belopp som hänför sig till exportaffärer eller garanterade fordringar enligt kontraktet skall användas i kronologisk ordning allteftersom de förfaller.

   b) Betalningar som gjorts före den dag den utestående fordran förföll skall i de fall då deras användningsändamål antingen inte är bestämt eller är bestämt till ogaranterade exportaffärer eller ogaranterade fordringar och oansett alla bestämmelser, även rättsliga, användas i kronologisk ordning till garanterade och ogaranterade fordringar och, om fordringar sammanfaller, proportionerligt i förhållande till beloppens storlek.

   c) Betalningar som gjorts efter den dag den utestående fordringen förföll skall, i de fall då deras användningsändamål antingen inte är bestämt eller är bestämt till ogaranterade exportaffärer eller ogaranterade fordringar, delas proportionellt mellan de garanterade och ogaranterade fordringarna som antingen förfallit men inte betalats eller kommer att förfalla. Sådana betalningar skall inom var och en av de två kategorierna av fordringar (garanterade och ogaranterade) användas i kronologisk ordning allteftersom de förfaller.

   d) Fordringarna skall endast inbegripa kapitalbelopp och räntor, dröjsmålsräntor undantagna.

2. När väl kapitalbeloppet, räntorna (dröjsmålsräntor undantagna) och tilläggskostnaderna för garanterade eller ogaranterade exportaffärer och fordringar fullständigt har betalats, skall ingående belopp användas till dröjsmålsräntor i förhållande till den summa som erhålls genom att beloppet för varje utestående fordran multipliceras med den tid som förflutit sedan den förföll till betalning.

Artikel 14

Skadeanmälan

§ 1 — *Ersättningsanspråk vid tillverkningsrisk*

Den skadeanmälan som försäkringstagaren skall göra enligt artikel 12.1 a skall ställas upp i ...(1) på följande sätt:

a) Debet: Alla kostnader som täcks av artikel 4.2 a ovan och de kostnader som avses i punkt 2 c i samma artikel och vilka försäkringstagaren ådragit sig under karenstiden för ersättningsanspråk.

b) Kredit: Alla intäkter inklusive

   — samtliga belopp som försäkringstagaren mottagit fram till och med dagen för utbetalningen av ersättningen, antingen som förskottsbetalning eller av behållningen av de realiserade säkerheterna, och belopp som han mottagit eller skulle ha haft rätt att motta som skadestånd fram till och med den dag som anges ovan, och varje annan fördel som försäkringstagaren vunnit som ett resultat av förlusten,

   — behållning av återförsäljning, eller återanvändningsvärde av

      — varor som är färdiga att levereras eller under produktion,

      — lager,

   — varje slags utbetalning av ersättning.

§ 2 — *Ersättningsanspråk vid kreditrisk*

Den skadeanmälan som försäkringstagaren skall göra enligt artikel 12. 1 a skall ställas upp i kontraktets valuta på följande sätt:

a) Debet: Beloppet för varje fordran på den garanterade skulden som inte återvunnits.

b) Kredit:

   — Samtliga belopp som försäkringstagaren mottagit fram till och med dagen för utbetalning av skadeersättningen antingen som förskottsbetalning av

(1) I "institutets" inhemska valuta.

fordringen ifråga eller av behållningen av de realiserade säkerheterna, och belopp som han mottagit eller skulle ha haft rätt att motta som skadestånd fram till och med den dag som anges ovan, och varje annan fördel som försäkringstagaren vunnit som ett resultat av förlusten.

— Provisionsbelopp och andra kostnader som försäkringstagaren till följd av skadan sparat in.

§ 3 — *Ersättningsanspråk för tilläggskostnader*

De tilläggskostnader som specificeras i artikel 4.2 c skall ersättas på grundval av avräkning en gång i halvåret.

Artikel 15

Beräkning och utbetalning av skadeersättningen

(Skadeersättningen) (Skadeersättningen och återbetalningen av tilläggskostnaderna)(1) skall, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 6.1, beräknas genom tillämpning av garantiprocentsatsen på det i skadeanmälan enligt artikel 14 uppställda debetsaldot som det godkänts av "institutet". Garantiprocentsatsen kan då det gäller en tillverkningsrisk minskas med beloppet för eventuella skadeersättningar som utbetalats enligt bestämmelserna i artikel 4.2 b.

Skadeersättningen skall betalas inom 90 dagar efter den senast inträffade av följande dagar:

— Upphörandedag för karenstiden för ersättningsanspråken.

— Ankomstdag för skadeanmälan och andra handlingar som avses i artikel 12.1.

— Ankomstdag för den sakkunniges rapport om "institutet" har använt sig av bestämmelserna i artikel 12.3.

När "institutet" har använt sig av bestämmelserna i artikel 12.3 och ersättningen inte har betalats ut inom 120 dagar efter det senare av de två följande dagarna,

— upphörandedagen för karenstiden för ersättningsanspråken,

— ankomstdagen för skadeanmälan och andra handlingar som avses i artikel 12.1,

skall skadeersättning motsvarande tre fjärdedelar av garantiprocentsatsen av det av "institutet" uppskattade förlustbeloppet — om inte annat följer av senare justering — utbetalas vid utgången av ovannämnda period på 120 dagar.

Om beloppet för denna skadeersättning visar sig vara större än det belopp som "institutet" fastställt efter den sakkunniges granskning skall det överskjutande beloppet på "institutets" begäran återbetalas.

(Om det efter utbetalning av skadeersättning framkommer att försäkringstagarens ersättningsanspråk är ogiltiga eller inte till fullo giltiga måste varje mottaget belopp omedelbart återbetalas till "institutet".)(2)

Artikel 16

Överlåtelse av fordran(3)

Artikel 17

Återvinningar

Med "återvinningar" avses alla belopp som återvunnits efter utbetalning av en skadeersättning (inbegripet belopp som mottagits som skadestånd) och som använts till kontraktet eller till de garanterade fordringarna enligt de regler som avses i artikel 13 sedan indrivningskostnaderna dragits av.

Dessa återvinningar skall delas mellan "institutet" och försäkringstagaren. "Institutets" andel skall fastställas enligt den garantiprocentsats som föreskrivs i de särskilda villkoren.

Denna regel skall även gälla för belopp som använts till att betala dröjsmålsräntor med undantag, emellertid, av den del av dessa summor som går tillbaka till tiden före utbetalningsdagen av skadeersättning. Försäkringstagaren skall behålla hela denna andel under förutsättning att kapitalbeloppet, räntorna (exklusive dröjsmålsräntor) och tilläggskostnader har återvunnits.

När det gäller ersättningsanspråk vid tillverkningsrisk skall försäkringstagaren erhålla alla återvinningar i den utsträckning som de överstiger den skadeersättning som utbetalats med avseende på de förluster som ersatts enligt denna plus 5 % ränta från och med utbetalningsdagen för skadeersättningen.

Utav de belopp som försäkringstagaren direkt har mottagit skall han till "institutet" omedelbart återbetala de belopp som tillkommer detta.

(1) Valet mellan dessa två formuleringar överlåts åt det enskilda "institutet".

(2) Stycket inom parentes är frivilligt.

(3) Innehållet i de bestämmelser som skall föras in under denna artikel överlämnas åt de enskilde "institutets" gottfinnande.

KAPITEL IV

DIVERSE BESTÄMMELSER

Artikel 18

Omräkningskurser för belopp i utländsk valuta

Följande omräkningskurser skall tillämpas:

§ 1 — *(Skadeersättning) (Skadeersättning och återbetalning av tilläggskostnader)*(1)

a) Belopp som avses i artikel 14.1 och 14.3: Omräkning till ...(2) skall göras enligt den på utbetalningsdagen officiella kursen.

b) Tillgodohavanden i skadeanmälan enligt artikel 14.2 b skall omräknas till kontraktets valuta enligt den på utbetalningsdagen officiella kursen.

Debetsaldot i denna skadeanmälan skall omräknas till ...(2) (vid upphörandedagen för den period som avses i artikel 2) (på utbetalningsdagen av skadeersättningen).(1)

Den kurs som används får emellertid inte vara högre än (den officiella kursen vid tidpunkten för kontraktets undertecknande, vilket kan anges i de värskilda villkoren) (kursen vid tidpunkten då försäkringstagaren underrättas om beslutet att bevilja garantin, vilket kan anges i de särskilda villkoren)(1).

§ 2 — *Återvinningar*

De återvinningar som avses i artikel 17 första stycket skall omräknas till ...(2) enligt den på utbetalningsdagen officiella kursen.

§ 3 — *Premie*

För alla beräkningar av premier skall omräkning till ...(2) göras enligt (den officiella kursen vid tidpunkten för kontraktets undertecknande) (kursen vid tidpunkten då försäkringstagaren underrättas om beslutet att bevilja garantin).(1)

Artikel 19

Kostnad för ett sakkunnigutlåtande

I samtliga fall då ett sakkunnigutlåtande inhämtas skall den sakkunniges arvode helt och hållet betalas av "institutet" om skadeanmälans debetsaldo inte överstiger förlusten såsom den fastställts av den sakkunnige med mer än 10 %. Om skillnaden uppgår till 20 % eller mer skall den sakkunniges arvode helt och hållet betalas av försäkringstagaren.

Om skillnaden i debetsaldot är större än 10 % men mindre än 20 % skall kostnaderna för sakkunnigarvodet delas lika mellan försäkringstagaren och "institutet".

Artikel 20

Överföring av rätt till ersättning(3)

Artikel 21

Giltighetstid(3)

Artikel 22

Jurisdiktion(3)

---

(1) Valet mellan dessa två formuleringar överlåtes till varje enskilt "institut".

(2) "Institutets" inhemska valuta.

(3) Denna artikel är frivillig.

BILAGA B

TILLÄGG OM UTVIDGNING AV GARANTIN

Försäkring nr .....

TILLÄGG OM UTVIDGNING AV GARANTIN

(Privata köpare)

(Säkerhet [bond] som garanterar tillfredsställande fullgörande av kontraktet)

Mellan .....

nedan kallat "institutet"

och .....

nedan kallad "försäkringstagaren"

har överenskommits, enligt de villkor som fastställs i detta tillägg, att den garanti som ställs enligt de allmänna villkoren i den försäkring som avses ovan skall utvidgas till att omfatta de förluster som försäkringstagaren ådrar sig till följd av ianspråktagandet av den säkerhet [bond][1] som givits enligt de särskilda villkor som bifogas och i samband med fullgörandet av det kontrakt för vilket försäkringens allmänna villkor gäller.

[1] Åt varje enskilt "institut" överlåts valet att föra in de särskilda villkoren i tillägget eller att ta med dem i en särskild handling som bifogas tillägget.

Artikel 1

Garantins innehåll

1. Garantin skall utvidgas till att omfatta förluster till följd av ianspråktagande av säkerheten (bond)

a) när den tillverkningsrisk som täcks har uppstått,

b) när, utan att någon tillverkningsrisk uppstår, säkerheten (bond) tas i anspråk som en direkt följd av en åtgärd eller ett beslut av politisk natur med allmän räckvidd som fattats av regeringen i ett främmande land,

c) i samtliga övriga fall och särskilt när säkerheten (bond) tas i anspråk till följd av en tvist angående tillfredsställande fullgörande av kontraktet, i den mån som försäkringstagaren av förmånstagaren till säkerheten (bond) inte kan erhålla samtycke till att rätta sig efter en kompetent domstols avgörande eller efter en förlikningsman som beordrar förmånstagaren att återställa de belopp han hållit inne.

2. Den risk som omfattas av detta tillägg skall uppstå

a) i det fall som avses i punkt 1 a, enligt de villkor som anges i artikel 1 i försäkringens allmänna villkor,

b) i det fall som avses i punkt 1 b, sex månader efter det att säkerheten (bond) har tagits i anspråk,

c) i det fall som avses i punkt 1 c, sex månader efter det domstolsutslag som beordrar förmånstagaren att återställa de belopp han hållit inne.

3. Det domstolsavgörande som avses i punkterna 1 c och 2 c i denna artikel får vara ett avgörande av domstol i första instans; avgörandet behöver inte vara slutligt.

Om det emellertid, efter det att skadeersättning har utbetalats på grund av att det varit omöjligt att få verkställighet av ett domstolsavgörande som kan överklagas, finns ett slutligt avgörande till fördel för förmånstagaren till säkerheten (bond), som ger honom rätt att behålla de belopp som han hållit inne, måste den skadeersättning som utbetalats omedelbart återbetalas till "institutet".

Artikel 2

Särskilda villkor för täckning

1. Vad beträffar tillämpningen av artikel 1 i detta tillägg,

a) skall tredje strecksatsen artikel 4.2 a i försäkringens allmänna villkor inte gälla,

b) skall det läggas till

— till artikel 8 (Försäkringstagarens skyldigheter) i försäkringens allmänna villkor ett sjätte stycke kallat "fullgörandegaranti" vilket upprepar bestämmelserna i artikel 3 i detta tillägg,

— till artikel 14 (Skadeanmälan) i försäkringens allmänna villkor ett fjärde stycke kallat "Skada till följd av ianspråktagande av säkerhet (bond)" vilket upprepar bestämmelserna i artikel 4 i detta tillägg,

— till artikel 18 (Omräkningskurser för belopp i utländsk valuta) punkt 1 (Skadeersättning) (Skadeersättning och återbetalning av tilläggskostnader) i försäkringens allmänna villkor en punkt 1 c som upprepar bestämmelserna i artikel 5 i detta tillägg.

2. Artikel 12.2 i försäkringens allmänna villkor skall inte gälla vid tillämpningen av artikel 1.1 c i detta tillägg.

3. Övriga bestämmelser i försäkringens allmänna villkor skall gälla i den mån de är förenliga med bestämmelserna i detta tillägg.

Artikel 3

Försäkringstagarens skyldigheter

(Se artikel 8 i försäkringens allmänna villkor)

1. Försäkringstagaren får inte utan "institutets" uttryckliga medgivande samtycka till någon ändring av villkoren, beloppet eller varaktigheten av fullgörandegarantin eller villkoren för utnyttjande eller frisläppande av rättigheter enligt den.

2. Försäkringstagaren skall inom 30 dagar efter händelsen ifråga meddela "institutet"

a) om förmånstagaren till säkerheten (bond) vägrar att frisläppa sina rättigheter enligt säkerheten (bond) på den föreskrivna dagen,

b) om förmånstagaren utnyttjar sina rättigheter enligt säkerheten (bond) eller om han vägrar att inom den föreskrivna tiden rätta sig efter ett domstols- eller skiljedomstolsbeslut som beordrar honom att återställa de summor han hållit inne,

c) om han uppfattat att rättigheterna enligt kontraktet frisläppts.

Artikel 4

Skadeanmälan

(Se artikel 14 i försäkringens allmänna villkor)

1. När förlusten till följd av ianspråktagande av säkerheten (bond) orsakas av en händelse som avses i artikel 1.1 a i detta tillägg skall den förlust som försäkringstagaren lidit inbegripas i den skadeanmälan som avses i artikel 14.1 i försäkringens allmänna villkor och beräknas enligt bestämmelserna i de allmänna villkoren.

Artikel 2

2. När förlusten till följd av ianspråktagande av säkerheten (bond) orsakas av endera av de två händelser som avses i artikel 1.1 b och c i detta tillägg skall den skadeanmälan som försäkringstagaren enligt artikel 12.1 a i försäkringens allmänna villkor skall tillhandahålla ställas upp på följande sätt och i den valuta som säkerheten (bond) uttryckts i:

Debet: De belopp som utbetalats till förmånstagaren av säkerheten (bond).

Kredit: De belopp för vilka försäkringstagaren erhöll eller hade rätt till restitution i kontanter eller på något annat sätt.

Artikel 5

Omräkningskurser för belopp i utländsk valuta

(Se artikel 18.1 i försäkringens allmänna villkor)

Tillgodohavandena i den skadeanmälan som avses i artikel 14.2 i detta tillägg skall omräknas till den valuta som säkerheten (bond) uttrycks i enligt den på utbetalningsdagen officiella kursen.

Debetsaldot i denna skadeanmälan skall omräknas till . . .[1] enligt den officiella kursen på upphörandedagen för den period som avses i artikel 1.2 i detta tillägg.

---

[1] "Institutets" inhemska valuta.

TILLÄGG B/1

TILLÄGG OM UTVIDGNING AV GARANTIN

(Garanti som garanterar tillfredsställande fullgörande av kontraktet)

SÄRSKILDA VILLKOR .....

för tillägg nr .....

till försäkringsvillkor nr .....

Artikel 1

Beskrivning av den garanterade fullgörandegarantin

(frivillig)

1. Namn (på den person, bank eller organisation som ställt ut garantin):

2. Namn på förmånstagaren:

3. Beloppet för garantin (uttryckt i kontraktets valuta):

4. Dag då garantin beviljades:

5. a) Typ av händelse som föranleder att garantin får tas i anspråk:

   b) Sista giltighetsdatum:

Artikel 2

Garantiprocentsats

Artikel 3

Maximal skadeersättning

Artikel 4

Premie

1. Belopp.

2. Betalningsdag.

BILAGA C

FÖRKLARANDE ANMÄRKNINGAR

till gemensamma kreditförsäkringsvillkor för medellånga och långa exportaffärer med privata köpare

(Allmänna villkor)

och till tillägget om utvidgning av garantin

AVDELNING 1

GEMENSAMMA FÖRSÄKRINGSVILLKOR

Till artikel 1

1. TILLÄMPNING AV DEN PERIOD PÅ SEX MÅNADER SOM FÖRESKRIVS I DET FÖRSTA STYCKET NÄR HÄNDELSE "B" I ARTIKEL 3 INTRÄFFAR (GÄLDENÄRENS OBESTÅND)

Det ansågs nödvändigt att göra denna period tillämplig även när händelse "B" inträffar, eftersom det i åtskilliga fall är möjligt, åtminstone delvis, att fortsätta fullgörande av kontraktet även om detta kanske inte är omedelbart uppenbart. Viss tid kan förflyta innan det är möjligt att fastställa gäldenärens verkliga situation och innan hans andra fordringsägare eller den konkursförvaltare som agerar på deras vägnar kan bestämma om de skall fortsätta eller avbryta löpande kontrakt.

2. OMFATTNING AV BESTÄMMELSERNA I ARTIKEL 1 ANDRA STYCKET

Detta stycke formulerades så att det skulle täcka två olika situationer:

— Uppkomst av en tillverkningsrisk efter det att "institutet" fattat beslut om att fortsätta tillverkningen.

— Uppkomst av en tillverkningsrisk efter det att "institutet" fattat två på varandra följande beslut varav det första kräver att tillverkningen upphör och det andra att den återupptas.

För att i det andra fallet inte straffa försäkringstagaren och i onödan öka förlusten verkade det tillrådligt att låta karenstiden för ersättningsanspråk löpa från dagen för beslutet om tillverkningens upphörande: sista raden i andra stycket i artikel 1 syftar på så sätt tillbaka till det beslut som nämns i det första stycket i den artikeln.

3. KURSFÖRLUSTER VID BETALNING I DET LANDETS VALUTA DÄR FÖRPLIKTELSERNA SKALL INFRIAS UNDER TILLVERKNINGSTIDEN

Den händelse som avses i artikel 3 F omfattas inte, i motsats till de andra händelser som nämns i artikel 3, automatiskt av garantin vid tillverkningsrisk, men omfattas å andra sidan av de bestämmelser om kreditrisk som avses i artikel 4.2 b b. Denna lösning antogs för att förhindra att försäkringstagaren, sedan gäldenären i sin egen valuta gjort en betalning som fordras av honom, drar sig undan sina kontraktuella skyldigheter och kräver ersättning för en tillverkningsförlust på grund av att en devalvering har gjorts.

När devalveringen av en valuta i vilken gäldenärens insättning gjordes åtföljs av en så försenad överföring att utbetalning av ersättning kan komma i fråga får den kursförlust som försäkringstagaren ådragit sig ersättas, utan hänsyn till artikel 4, som transfereringsförlust för vilken ersättning utgår enligt artikel 3 E.

Till artikel 2

1. UTTRYCKET "UTEBLIVEN BETALNING"

Uttrycket "utebliven betalning" som förekommer på tredje raden bör tolkas mot bakgrund av artikel 8 enligt vilken försäkringstagaren skall sköta exportaffären med all tänkbar och sedvanlig noggrannhet, skicklighet och förtänksamhet — och på så sätt göra sitt yttersta för att återvinna fordran — och även mot bakgrund av artikel 12.2.

2. STYCKE 3

Avsikten med denna bestämmelse är att undvika att utbetalningen av ersättning tar alltför lång tid eller inte görs alls, om flera skadebringande händelser inträffar efter varandra,

men ingen pågår tills karenstiden för ersättningsanspråk är slut.

Till exempel: en händelse som omfattas av garantin inträffar och förhindrar gäldenären att betala, men innan karenstiden för ersättningsanspråk är slut förändras situationen och vid denna tidpunkt inträffar en annan händelse, som också omfattas av garantin, och förhindrar överföring av belopp som betalats i gäldenärens land. Utan bestämmelser om förbud mot ackumulering skulle försäkringstagaren inte få ersättning förrän karenstiden för ersättningsanspråk vid överföringsrisk hade förflutit. Om man antar att den första skadebringande händelsen varade i fem månader skulle försäkringstagaren inte kunna kräva ersättning förrän elva månader efter förfallodagen.

Om alltså flera skadebringande händelser inträffar efter varandra måste försäkringstagaren ersättas allra senast sista dagen i en tidsperiod motsvarande den karenstid som gäller för den tidigast inträffade händelsen.

3. SISTA STYCKET

Om den kommersiella risken inte är täckt är det nödvändigt att begränsa garantins giltighet med avseende på politiska risker till en fastställd tidsperiod räknad från förfallodagen, eftersom garantin annars, i motsats till gängse försäkringsregler, utan denna begränsning och i avsaknad av en insättning i den inhemska valutan gjord av gäldenären på förfallodagen skulle fortfara att gälla för en obegränsad tid.

Till artikel 3

1. BEGREPPET UTEBLIVEN BETALNING

Detta begrepp bör tolkas så att det täcker gäldenärens samtliga skyldigheter avseende betalning och särskilt uppfyllandet av formkrav för omräkning och överföring till fordringsägaren av betalningar som gäldenären gjort i lokal valuta.

2. SKADEREGLERING INOM RAMARNA FÖR HÄNDELSERNA "A" OCH "B"

Förekomsten av en händelse enligt stycke B (obestånd) förhindrar inte "institutet" att fortsätta att ersätta försäkringstagaren enligt stycke A (utebliven betalning från gäldenären).

Förekomsten av en händelse enligt stycke B innebär inte nödvändigtvis att försäkringstagaren omedelbart kommer att ersättas. Utredning av ersättningsanspråk i samband med obestånd tar ofta mycket lång tid. Även om "institutet" och försäkringstagaren i förväg varskotts om gäldenärens konkurs, om en uppgörelse som han gjort med sina fordringsägare eller om hans oförmåga att fullgöra sina skyldigheter tar det ofta lång tid innan de nås av de officiella handlingar som fastställer gäldenärens sanna juridiska position. Vidare kan försäkringstagaren, i särskilda fall av konkurs och likvidation (fastställda enligt B 1), i enlighet med sina rättigheter enligt artikel 12.2 bestämma sig för att vänta med att betala skadeersättningen tills den insolvente gäldenären erkänner ansvaret för försäkringstagarens skuld.

Om förekomsten av en händelse enligt stycke B skulle undanröja varje möjlighet för "institutet" att agera enligt stycke A, skulle ersättningen för förluster som försäkringstagaren ådragit sig kunna bli otillbörligt försenade.

Den lösning som antagits kommer följaktligen att göra det möjligt att under denna väntetid betala ut skadeersättning med avseende på utebliven betalning (stycke A) till försäkringstagaren, även om skadeersättningen kanske senare måste återbetalas om det visar sig att skulden inte är juridiskt giltig.

Till artikel 4

1. GARANTINS IKRAFTTRÄDANDE

A. **Villkor som först måste uppfyllas innan garantin träder i kraft (punkt 1 sista stycket)**

Garantins ikraftträdande kan vara beroende av att vissa formkrav uppfylls:

— En förskottsbetalning görs.

— Öppnande av en bekräftad eller obekräftad remburs.

— Tillhandahållande av en transfereringsgaranti eller en betalningsgaranti.

Det faktum att garantins ikraftträdande är beroende av uppfyllandet av dessa formkrav förhindrar att en exportaffär täcks där gäldenären från början gjort sig skyldig till kontraktsbrott genom att inte fullgöra sina skyldigheter.

Med tanke på detta och på att garantins ikraftträdande inte bör skjutas upp alltför länge har följande beslutats:

— Uppfyllande av de ovan nämnda formkraven, såtillvida som att de måste ha uppfyllts inom sextio dagar efter det att exportkontraktet har trätt i kraft, skall vara det villkor som först måste uppfyllas innan garantin träder i kraft.

— Betalningar som skall erläggas under denna tid kan under inga omständigheter garanteras.

När de formkrav som avses ovan har uppfyllts verkar garantin retroaktivt från och med exportkontraktets ikraftträdande.

B. **Kreditriskgarantins ikraftträdande**

a) *Utställande av accepterade växlar eller av ett skuldebrev*

Utställande av accepterade växlar eller av ett skuldebrev kan inte i sig ge upphov till ett giltigt ersättningsanspråk på gäldenären enligt försäkringsvillkorens betydelse och följaktligen är de otillräckliga för att ta kreditriskgarantin i anspråk.

b) *Exportkontrakt som inbegriper fullgörande av tjänster*

I texten i försäkringsvillkoren nämns inte fullgörandet av vissa tjänster (till exempel installeringsarbete), vilket kan ingå i vissa leveranskontrakt. För dessa exportaffärer träder kreditriskgarantin i kraft den dag som fullgörandet av dessa tjänster ger upphov till en rätt att motta betalning.

C. **Innehållna penningsummor**

Försäkringstagarens garanti omfattar det totala priset för skeppning eller tjänster utan avdrag för innehållna penningsummor. Detta påverkar emellertid inte tillämpningen av artikel 12.2.

2. GARANTINS OMFATTNING (TILLVERKNINGSRISK)

A. **Premie**

Eftersom skaderegleringen endast omfattar självkostnaderna för fullgörandet av exportkontraktet eller tillverkningen av de beställda varorna kommer den premie som försäkringstagaren betalat inte att beaktas då förlusten beräknas i samband med ersättningsanspråk vid tillverkningsrisk.

Samma lösning har inte antagits med avseende på kreditrisken eftersom skaderegleringen baseras på försäljningspriset och det skulle vara mycket svårt att uppskatta huruvida det senare inbegiper premiebeloppet.

B. **Upplupna kostnader före exportkontraktets undertecknande**

Enligt försäkringsvillkoren inbegrips i ersättningsbara kostnader de kostnader som försäkringstagaren ådragit sig i samband med fullgörandet av sina kontraktuella skyldigheter eller vid tillverkningen av de hos honom beställda leveranserna. Upplupna kostnader före exportkontraktets undertecknande kommer inte att beaktas vid beräkningen av skadeersättningen, utom vad beträffar de av försäkringstagarens allmänna omkostnader som är hänförliga till den garanterade exportaffären i enlighet med allmänt vedertagna ekonomiska regler och redovisningsregler för fastställande av självkostnader. Givetvis kommer dessa bestämmelser inte att hindra att kostnaderna för de leveranser som köptes före kontraktets undertecknande beaktas vid beräkningen av förlusten i den mån de använts för fullgörande av kontraktet. Samma bestämmelser gäller för provisioner.

C. **Underleverantörskontrakt**

Underleverantörer måste rätta sig efter "institutets" beslut med avseende på tillverkningsrisken, medan det överlåts åt "institutet" att välja hur denna princip skall tillämpas.

Om exportkontraktet föreskriver att en ansenlig del av tillverkningen skall läggas ut på underleverantörer skall de särskilda villkoren innehålla lämpliga bestämmelser för att hindra att skyldighet uppstår att ersätta underleverantörerna för utebliven vinst.

Villkoren för skadereglering får under inga omständigheter vara mera förmånliga för underleverantörerna än för exportören.

3. KREDITRISKGARANTINS OMFATTNING — PUNKT 2 b — SKADEREGLERING AV FORDRINGAR SOM FÖRFALLIT FÖRE KREDITRISKGARANTINS IKRAFTTRÄDANDE

Att den händelse som avses i artikel 3 stycke A (utebliven betalning från gäldenären) inträffar under tillverkningstiden gör inte i sig att tillverkningsrisk uppstår, eftersom garantin för denna risk inte omfattar utebliven betalning från gäldenären. Emellertid kan en sådan händelse utgöra risk för förlust. "Institutet" kan besluta

— antingen att beordra att tillverkningen avbryts enligt bestämmelserna i artikel 1 första stycket, i vilket fall de fordringar som förfallit före kreditriskgarantins ikraftträdande kommer att ersättas inom ramen för täckningen av tillverkningsrisken och enligt de villkor som gäller för denna täckning,

— eller att beordra fortsatt tillverkning och att ersätta dessa fordringar enligt villkoren för kreditriskgarantin under artikel 4.2 b.

4. TILLÄGGSKOSTNADER

A. **Definition**

Dessa kostnader härrör ur en förlust eller risk för förlust och är upplupna med "institutets" samtycke för att undvika eller begränsa skadan.

B. **Tilläggskostnader vid tillverkningsförlust eller risk för förlust**

a) *Finansieringskostnader*

De finansieringskostnader som försäkringstagaren ådragit sig på grund av ett beslut från "institutet" att fortsätta tillverkningen ersätts som tilläggskostnader även om försäkringstagaren finansierar dessa för egen räkning.

b) *Skadestånd och ränta eller vite*

Försäkringstagaren kan bli skyldig att betala skadestånd och ränta eller vite till köparen när fullgörandet av exportkontraktet på "institutets" order har avbrutits. Fastän det inte uttryckligen nämns i försäkringsvillkorens text kan sådant skadestånd och sådan ränta eller sådant vite ändå ge upphov till ersättning som tilläggskostnader inom gränserna för den högsta ersättning som kan utbetalas.

C. **Tilläggskostnader vid kreditförlust eller risk för förlust**

Dessa kostnader inskränker sig till rättegångskostnader och andra därmed jämställda kostnader. "Institutets" samtycke fordras för dessa kostnader.

D. **Advokatarvoden**

Kostnader för advokatarvoden och annat juridiskt bistånd upplupna utan rättsliga åtgärder och med "institutets" godkännande kommer att ersättas som tilläggskostnader.

Till artikel 5

1. "INSTITUTETS BESLUTSRÄTT"

Det ankommer på "institutet" att avgöra huruvida det finns risk för att någon av de händelser som avses i artikel 3 inträffar och att ge sådana instruktioner som det anser lämpliga till försäkringstagaren. "Institutet" får utöva denna rättighet även om tillverkningsrisken inte täcks. Detta är för att hindra exportörer som sökt spara in premien för tillverkningsrisken och endast försäkrat kreditrisken från att åtnjuta större frihet i sitt agerande i samband med utförandet av exportaffärer och på så sätt skaffa sig fördelar jämfört med dem som försäkrat både tillverknings- och kreditrisken.

2. SKADEREGLERING VID FÖRLUST TILL FÖLJD AV BESLUT SOM FATTATS AV "INSTITUTET"

När tillverkningsrisken är täckt skall de kostnader som uppstår till följd av ett sådant beslut, i avsaknad av tillverkningsförluster (det vill säga när avbrottet i kontraktet varar mindre än sex månader), ersättas som tilläggskostnader.

Till artikel 6

1. Garantiprocentsatsen och det maximala ersättningsbelopp som "institutet" kan krävas på fastställs i de särskilda villkoren för varje försäkring.

Skaderegleringsbeloppet motsvarar

— beträffande tillverkningsrisken det garanterade kontraktsbeloppet ökat med 10 % och multiplicerat med garantiprocentsatsen,

— beträffande kreditrisken summan av alla garanterade kapitalbelopp i överensstämmelse med helt eller delvis fullgörande av kontraktet

  — plus upplupen ränta fram till förfallodagen för kapitalbeloppet,

  — plus ett belopp motsvarande 10 % av det kapitalbelopp som garanteras av kontraktet,

  — multiplicerad med garantiprocentsatsen.

Syftet med ovanstående 10 % är att göra det möjligt att ersätta tilläggskostnader.

2. Försäkringstagaren skall uteslutande för egen räkning bära ansvaret för den del som inte garanteras av "institutet".

Det strider inte mot denna princip att till underleverantörerna överföra den ogaranterade procentsats som motsvarar den del av kontraktet som är utlagd på underleverantörer.

Till artikel 8

1. "INSTITUTETS" MEDGIVANDE FÖR VARJE ÄNDRING AV KONTRAKTET (punkt 1)

Alla ändringar av villkoren i kontraktet och av de säkerheter som är knutna till det kräver "institutets" uttryckliga medgivande. Av försäkringsvillkorens lydelse framgår klart och tydligt att ett sådant medgivande måste inhämtas före varje ändring.

2. FÖRSÄKRINGSTAGARENS SKYLDIGHETER VID RISK FÖR FÖRLUST (punkt 3)

— **Innebörd av formuleringen "utan att kunna åberopa" ekonomiska svårigheter**

Syftet med denna formulering är att göra det omöjligt för försäkringstagaren att i händelse av risk för förlust vägra att fortsätta fullgörandet av kontraktet med anledning av att det är svårt att finansiera eller upprätthålla finansieringen av exportaffären.

— **Tillverkade varor**

Bestämmelserna i punkt 3 i denna artikel tvingar försäkringstagaren att inhämta "institutets" samtycke innan han förfogar över tillverkade varor eller varor som är under tillverkning.

3. ANSVAR FÖR KOSTNADER TILL FÖLJD AV TILLÄMPNING AV BESTÄMMELSERNA I DENNA ARTIKEL (punkt 5)

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 4.2 c skall dessa kostnader bäras av försäkringstagaren. De inbegriper i synnerhet kostnader i samband med överlämnandet av de dokument och upplysningar som avses i punkt 4 i denna artikel.

Denna bestämmelse skall dock inte tolkas så att det blir möjligt för "institutet" att låta försäkringstagaren bära de administrativa kostnaderna för skuldkonsolideringsavtal.

Till artikel 10

1. BERÄKNING OCH UPPBÖRD AV PREMIEN (punkt 1)

Premiebeloppet och betalningsvillkoren anges i de särskilda villkoren i försäkringsvillkoren.

2. DELÅTERBETALNING AV PREMIEN (punkt 2)

Av rättviseskäl har undantag gjorts från principen om premiens oföränderlighet.

Om riskbeloppet eller riskens varaktighet skulle minska skall premien delvis återbetalas, oavsett om garantin har trätt i kraft eller inte. Denna bestämmelse förutsätter att ingen förlust har inträffat. Återbetalning av premien för en exportaffär som berörs av en förlust skulle allvarligt skada försäkringsprincipen, eftersom premien är en ersättning för den risk som "institutet" övertar och som, om förlust inträffar, kommer att bäras av "institutet".

Om emellertid kreditriskbeloppet efter en tillverkningsförlust minskar måste "institutet" räkna om premien och därvid ta hänsyn till denna minskning.

Till artikel 11

UNDERLÅTENHET ATT BETALA PREMIEN OCH ANDRA "INSTITUTET" TILLKOMMANDE BELOPP (punkt 1)

Två påföljder föreskrivs

— att garantin tills vidare upphör att gälla,

— att garantin upphävs.

Garantin upphör automatiskt att gälla tills vidare när försäkringstagaren inte betalar belopp som han är skyldig "institutet". Det senare kan därefter skicka en betalningsanmodan till försäkringstagaren. Om denna anmodan inte medför något resultat inom 15 dagar förvandlas avbrottet till ett upphävande.

Förluster som uppstår under avbrottet i giltigheten och förluster som orsakats av händelser som inträffat under denna tid kan ersättas under förutsättning att premien betalas inom 15 dagar efter betalningsanmodan.

Premien behöver inte nödvändigtvis betalas av försäkringstagaren. Den kan betalas av en tredje person, till exempel en bank.

Till artikel 12

1. **Punkt 2**

Den regel som avses i andra stycket i denna punkt gäller allmänt. Om försäkringstagaren sålunda efter en tvist om sina rättigheter har fått ett gynnsamt beslut från en kompetent domstol har "institutet" inte desto mindre fortfarande rätt att tillbakavisa skadeanmälan tills försäkringstagaren lagt fram bevis för att hans fordran har medgivits som en skuld av gäldenären.

2. **Punkt 6**

Vad beträffar detta styckes omfattning kan vissa kontrakt innehålla klausuler som föreskriver en högre betalningstakt vilket, om gäldenären underlåter att betala, gör att alla eller vissa av fordringarna omedelbart förfaller till betalning.

Det är tänkbart att gäldenärens obestånd hindrar honom från att åtnjuta rätten att betala på förlängd kredit och medför att alla hans skulder förfaller till betalning.

Varken de klausuler som föreskriver en högre betalningstakt eller förlusten av rätten att betala på kredit på grund av obestånd påverkar skaderegleringen, eftersom dagarna för utbetalning av ersättning regleras endst genom de i kontraktet föreskrivna förfallodagarna.

Om det beträffande utbetalning av skadeersättningen är avsevärt till "institutets" fördel att bortse från tidsplanen, särskilt i de fall det står klart att gäldenären inte kommer att betala någon del av sin skuld och den ränta som skall ersättas är hög, har "institutet" rätt att omedelbart betala ut ersättningen. Om försäkringstagaren ersätts på detta sätt utan att det tas hänsyn till den tidsplan för utbetalningar som anges i kontraktet eller som överenskommits mellan försäkringstagaren och gäldenären kommer den ränta som skulle ha ackumulerats under tiden mellan skaderegleringsdagen och den dag som bestämts för utbetalning att dras från det skaderegleringsbelopp som skall betalas. Detta avdrag görs på grundval av den räntesats som anges i kontraktet.

Om emellertid denna räntesats är lägre än den faktiska kostnaden för att finansiera kontraktet kommer endast den senare att tillämpas.

"Institutet" får emellertid tillämpa den räntesats som gäller vid upphörandedatum för karenstiden för ersättningsanspråk.

Till artikel 13

1. BEGREPPEN "UTJÄMNING" OCH "AVSKRIVNING"

— Termen "utjämning", med avseende på förhållandet mellan den utländske gäldenären och försäkringstagaren, har använts för att beskriva att gäldenären använder ett belopp eller en betalning för att betala en viss exportaffär eller fordran.

— Termen "avskrivning", med avseende på förhållandet mellan "institutet" och försäkringstagaren, har emellertid använts endast i samband med användandet av ett belopp eller en betalning från gäldenären, enligt artikel 13, för att betala en viss exportaffär eller fordran.

Detta gäller inte endast betalningar som gjorts av gäldenären utan även sådana som gjorts av hans borgensmän eller på deras vägnar.

2. OGARANTERAD DEL AV EN GARANTERAD FORDRAN

För att undvika alla svårigheter rörande begreppet skuld eller fordran behandlas denna del som en ogaranterad fordran.

Till artikel 14

1. PRINCIPER FÖR ATT FASTSTÄLLA FÖRLUST SOM SKALL ERSÄTTAS

Definition av formuleringen "samtliga belopp som försäkringstagaren mottagit"

Formuleringen "samtliga belopp som försäkringstagaren mottagit" (fram till och med dagen för utbetalning av ersättning) bör tolkas i vidast möjliga mening. Följaktligen bör hänsyn även tas till eftergift av skulder, till avdrag eller tjänster i stället för betalningar och även till behållningen från returnerade leveranser eller från varje annan form av överföring av varor till tredje man.

2. FRÅGAN OM SKADESTÅND (punkterna 1 b och 2 b)

"Institutet" tar med i beräkningen de belopp som försäkringstagaren har mottagit som skadestånd eller som han skulle ha rätt att ta emot före skadeanmälan. Skadestånd som skall betalas först efter det att skadeanmälan gjorts är irrelevant här, eftersom det inte rör mottagna betalningar utan snarare betalningar som ligger i framtiden och följaktligen är osäkra.

Detta är anledningen till att skadeanmälan endast tar hänsyn till skadestånd som redan mottagits eller som försäkringstagaren skulle ha rätt att ta emot innan skadeanmälan gjorts.

Skadestånd som mottagits efter utbetalning av ersättning kommer att behandlas som återvinning.

Till artikel 17

1. GRUNDLÄGGANDE PRINCIP

Den grundläggande princip enligt vilken återvinningar upp till beloppet för den garantiprocentsats som anges i de särskilda villkoren i försäkringen tillfaller "institutet" gäller inte utan förbehåll efter ersättningsanspråk i samband med en tillverkningsförlust.

Bestämmelserna i artikel 17 fjärde stycket om ersättningsanspråk vid tillverkningsförlust utgör en lösning som tar hänsyn både till försäkringstagarens och "institutets" intressen: enligt dem återfår försäkringstagaren sin förtjänst om hela förlusten gottgörs och "institutet" återfår en del av finansieringskostnaderna för skaderegleringen.

2. KRITERIER FÖR DELNING

Återvinningar delas på grundval av den garantiprocentsats som fastställs i de särskilda villkoren och inte på grundval av förhållandet mellan förlustbeloppet och det ersättningsbelopp som betalats ut.

Denna lösning tar hänsyn till artikel 13 vilken föreskriver att mottagna betalningar används till utjämning av ogaranterade skulder. Den uppdelning som föreskrivs i artikel 17 gäller bara belopp som används till avskrivning av den garanterade skulden.

3. INNEBÖRD AV UTTRYCKET "INDRIVNINGSKOSTNADER" I SLUTET AV FÖRSTA STYCKET I DENNA ARTIKEL

Dessa kostnader inbegriper belopp som utbetalats till tredje man (resekostnader, kostnader för att motta varor under tillverkning från fabriken) men inte belopp som motsvarar den del av försäkringstagarens allmänna omkostnader som inte avser återvinning.

4. RÄKNEEXEMPEL PÅ DEN GEMENSAMMA TILLÄMPNINGEN AV ARTIKLARNA 13 OCH 17

Se bilaga C 1.

Till artikel 18

Att ställa upp skadeanmälan (kreditrisken) i kontraktets valuta och inte i försäkringstagarens inhemska valuta förhindrar orättvisa följder av en uppvärdering av kontraktets valuta när gäldenären under karenstiden för ersättningsanspråken gjort en delbetalning till den nya kursen.

Beträffande omräkningen av debetsaldot i skadeanmälan gäller principen att välja gällande kurs vid ett datum efter förfallodagen. Det är viktigt att undvika att en kurs väljs som skulle kunna uppmuntra försäkringstagaren till att trots förlust inte agera när en nedvärdering av kontraktsvalutan äger rum efter förfallodagen.

AVDELNING II

TILLÄGG OM UTVIDGNING AV GARANTIN

A. **Förhållandet mellan risker och kapitalbelopp**

Fullgörandegarantier får endast garanteras i den mån själva kontraktet är föremål för en kreditriskgaranti.

Fullgörandegarantier får dock även garanteras när själva kontraktet endast täcks av tillverkningsrisk på grund av att det inte finns någon kreditrisk.

Garantin för fullgörandegarantin under tillverkningstiden förutsätter att kontraktet täcks för tillverkningsrisken. När endast kreditrisken täcks skall följande mening inkluderas i de särskilda villkoren i tillägget: "Garantin skall inte träda i kraft förrän kreditrisken infaller".

Om kontraktet täcks för tillverkningsrisken och denna risk uppstår ersätts den förlust som försäkringstagare lider enligt villkoren och bestämmelserna i "tillverknings"-garantin i de gemensamma försäkringsvillkoren. Huvudsyftet med tillägget är att utvidga garantin till att omfatta fullgörandegarantier.

I samtliga andra fall när tillverkningsrisken inte omfattas eller det inte finns någon tillverkningsrisk ersätts försäkringstagaren på grundval av de särskilda villkoren i tillägget. Dessa föreskriver att förluster till följd av ianspråktagande av fullgörandegarantin täcks när detta ianspråktagande är ett direkt resultat av en åtgärd eller ett beslut av politisk natur och med allmän giltighet som fattats av en regering i ett främmande land, eller när försäkringstagaren av förmånstagaren inte kan erhålla samtycke till att rätta sig efter en behörig domstols utslag eller efter den förlikningsman som beordrar denne att återställa de belopp som han hållit inne.

B. **Allmänna villkor**

Till artikel 4

En distinktion måste upprättas mellan följande två situationer:

— Om tillverkningsrisken skulle uppstå skall förlusterna till följd av ianspråktagandet av fullgörandegarantin ersättas enligt de bestämmelser som avser garantin vid tillverkningsrisk.

Det finns ingen särskild skadeanmälan. Den maximala ersättningen, fastställd enligt bestämmelserna i denna artikel, baseras på det maximala beloppet för fullgörandegarantin och på omräkningskursen dagen för fullgörandegarantins ikraftträdande.

— Om ingen tillverkningsförlust inträffar gäller bestämmelserna i artikel 4.2 i tillägget: den skadeanmälan som försäkringstagaren skall tillhandahålla kommer på debetsidan att inkludera de belopp som betalats till förmånstagaren och på kreditsidan de restitutionsbelopp som försäkringstagaren mottagit.

Alla tilläggskostnader upplupna med "institutets" samtycke för att undvika eller begränsa skadan kommer att ersättas enligt villkoren i artikel 4.2 c i de gemensamma försäkringsvillkoren.

Återvinningar

Bestämmelserna beträffande delning i artikel 17 i de gemensamma villkoren skall även gälla för återvinningar i samband med fullgörandegarantin.

C. **Särskilda villkor**

Till artikel 3

Maximal ersättning

Den maximala ersättningen är lika med garantiprocentsatsen för det garanterade beloppet för fullgörandegarantin sedan det omräknats till . . . ("institutets" inhemska valuta) antingen enligt växelkursen den dag som fullgörandegarantin beviljades eller enligt växelkursen då försäkringstagaren underrättas om beslutet att bevilja garantin.

BILAGA C 1

RÄKNEEXEMPEL PÅ GEMENSAM TILLÄMPNING AV ARTIKLARNA 13 OCH 17

Med avseende på den utländske köparen har försäkringstagaren en garanterad skuld på 1 000 (garantiprocentsats 90 %) och en ogaranterad skuld på 400 och båda är obetalda på förfallodagen den 1 januari 1966.

Den 1 januari 1967 betalar gäldenären dröjsmålsränta med 7 % per år, det vill säga 98, och utjämnar på följande sätt:

70 till den garanterade skulden $\frac{(10 \times 98),}{14}$

28 till den ogaranterade skulden $\frac{(4 \times 98).}{14}$

Den 1 januari 1968 betalar gäldenären 1 400 utan utjämning.

Den 1 januari 1969 betalar gäldenären 98 utan utjämning.

1. **Fördelning av beloppet 98 mottaget den 1 januari 1967**

A. I kraft av artikel 13.1 a förblir beloppet 70 som gäldenären använder till utjämning av den garanterade skulden en avskrivning till denna skuld.

B. Beträffande beloppet 28 som gäldenären använder till utjämning av den ogaranterade skulden gäller artikel 13.1 c, det vill säga beloppet delas proportionellt mellan den garanterade skulden och den ogaranterade skulden.

På detta vis används beloppet 20 till avskrivning av den garanterade skulden $\frac{(10 \times 28)}{14}$ och ett belopp på 8 till den ogaranterade skulden $\frac{(4 \times 28).}{14}$

De obetalda kapitalbeloppen uppgår då enligt försäkringsvillkoren till:

— 910, för den garanterade skulden (1 000 — (70 + 20)),

— och 392, för den ogaranterade skulden (400 — 8).

C. Av detta belopp på 98 kommer följaktligen "institutet" och försäkringstagaren att vardera motta följande belopp:

— "Institutet" 90 % (garantiprocentsats) av de belopp som använts till avskrivning av den garanterade skulden, det vill säga 90 % av (70 + 20), som är lika med 81.

— Försäkringstagaren 8 (belopp som i kraft av artikel 13.1 c använts till utjämning av den ogaranterade skulden) plus 10 % (ogaranterad procentsats) av de belopp som använts till avskrivning av den garanterade skulden, det vill säga 10 % av (70 + 20), som är lika med totalt 17.

2. Fördelning av beloppet 1 400 mottaget den 1 januari 1968

A. Eftersom beloppet 1 400 överstiger både de garanterade och de ogaranterade kapitalbelopp som fortfarande inte betalats (910 + 392 = 1302) är det inte nödvändigt att göra en ny proportionell fördelning och det belopp som skall fördelas kan dras av direkt därifrån.

Avskrivningen sker med

— 910 till den garanterade skulden,

— och 392 till den ogaranterade skulden.

B. Återstoden av 98 (1 400—1 302) måste följaktligen omfördelas. När kapitalbeloppen på så vis fördelats tillämpas artikel 13.2.

$$\frac{(1\,000 \times 12 \text{ månader}) + (910 \times 12 \text{ månader})\,(^1)}{(400 \times 12 \text{ månader}) + (392 \times 12 \text{ månader})\,(^2)} \text{ vilket förenklat blir } \frac{1\,910}{792}$$

Enligt artikel 13.2 sker avskrivning på följande vis:

— Till den garanterade skulden, $\frac{1\,910}{2\,702}$ av 98, det vill säga 69,3.

— Till den ogaranterade skulden, $\frac{792}{2\,702}$ av 98, det vill säga 28,7.

C. Beloppet på 69,3 som på så vis används till avskrivning av den garanterade skulden bör sedan delas mellan "institutet" och försäkringstagaren på grundval av artikel 17. Eftersom kapitalbeloppet fördelats gäller bestämmelserna i punkt 3 i denna artikel enligt vilka försäkringstagaren får den del av beloppen som avskrivs till betalning av dröjsmålsräntor som avser tiden före utbetalningen av ersättning (det antas, för denna beräknings skull, att ersättningen utbetalades sex månader efter förfallodagen).

Detta belopp på 69,3 utgör avskrivningen till den garanterade skulden av en del av de dröjsmålsräntor som betalats av gäldenären (98) för en period på tolv månader och betalningen görs därför på följande sätt:

— *Till försäkringstagaren:*

$\frac{69,3}{2}$, plus 10 % (ogaranterad procentsats) av $\frac{69,3}{2}$, = 3,465.

— *Till "institutet":*

$\frac{69,3 \times 90\,\%}{2}$ (garantiprocentsats) = 31,185.

D. Av beloppet 1 400 som betalades den 1 januari 1968 kommer "institutet" och försäkringstagaren att motta följande:

— *"Institutet"*

får 819 (det vill säga 90 % av 910 avskrivna för att fördela kapitalbeloppet för den garanterade skulden) plus 31,185 (90 % av den del av dröjsmålsräntorna som använts till avskrivning av den garanterade skuld som avser tiden efter ersättningens utbetalande), det vill säga 850,185.

— *Försäkringstagaren*

får 392 (belopp använt som avskrivning av den ogaranterade skulden) plus 91 (10 % — ogaranterad procentsats — av de 910 avskrivna för att fördela kapitalbeloppet av den garanterade skulden) plus 28,7 (del av dröjsmålsräntor som använts som avskrivning av den garanterade skulden som avser tiden före ersättningens utbetalning) plus 3,465 (10 % — ogaranterad procentsats — av den del av dröjsmålsräntorna som avskrivning av den garanterade skulden som avser tiden efter ersättninmgens utbetalande), det vill säga 549,815.

3. **Fördelning av beloppet 98 mottaget den 1 januari 1969**

A. Artikel 13.2 gäller:

$$\frac{(910 \times 12 \text{ månader})\,(^3)}{(392 \times 12 \text{ månader})\,(^4)} \text{ eller förenklat } \frac{910.}{392}$$

(1) Summan av produkterna av kapitalbeloppen av den *garanterade* skulden som förfallit till betalning multiplicerad med det antal dagar betalningen var försenad.

(2) Summan av produkterna av kapitalbeloppen av den *ogaranterade* skulden som förfallit till betalning multiplicerad med det antal dagar betalningen var försenad.

(3) Produkten av kapitalbeloppet av den *garanterade* skulden som förfallit till betalning multiplicerad med det antal dagar betalningen var försenad.

(4) Produkten av kapitalbeloppet av den o*garanterade* skulden som förfallit till betalning multiplicerad med det antal dagar betalningen var försenad.

Avskrivning sker på följande sätt:

— Till den garanterade skulden, $\frac{910}{1\,302}$ av 98, det vill säga 68,5.

— Till den ogaranterade skulden, $\frac{392}{1\,302}$ av 98, det vill säga 29,5.

B. Beloppet 68,5 som använts som avskrivning av den garanterade skulden delas mellan "institutet" och försäkringstagaren på grundval av artikel 17. Eftersom försäkringstagaren redan erhållit alla räntor för tiden före utbetalningen av ersättningen, vilka tillkommer honom enligt punkt 3 i denna artikel, sker delningen helt enkelt på grundval av förhållandet mellan garantiprocentsatsen och den ogaranterade procentsatsen.

"Institutet" erhåller följaktligen 90 % av 86,5, det vill säga 61,65 och försäkringstagaren 10 % av 68,5, det vill säga 6,85.

C. Av beloppet 98 som betalats av gäldenären den 1 januari 1969 kommer "institutet" och försäkringstagaren att motta följande:

— *"Institutet"*

får 61,65 (90 % av det belopp som använts som avskrivning av den garanterade skulden.

— *Försäkringstagaren*

får 29,5 (belopp som använts som avskrivning av den ogaranterade skulden) plus 6,85 (10 % av det belopp som använts som avskrivning avtill den garanterade skulden), det vill säga 36,35.

4. **Allmän översikt av fördelningen**

Gäldenären har betalat 98 + 1 400 + 98 = 1 596.

"Institutet" har erhållit 81 + 850,185 + 61,65 = 992,835.

Försäkringstagaren har erhållit 17 + 549,815 + 36,35 = 603,165 plus ersättning från "institutet" på 900 (90 % av 1 000).

BILAGA D

INTRODUKTION TILL DE GEMENSAMMA FÖRSÄKRINGSVILLKOREN

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 nedan skall de gemensamma försäkringsvillkoren för medellånga och långa exportaffärer med *offentliga* köpare träda i kraft vid utgången av ett år räknat från och med den 1 september 1970. Under denna tid skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att anpassa sina nationella förfaranden för detta ändamål.

2. Om rådet tre månader före utgången av den period på ett år som anges i punkt 1 ovan konstaterar följande sker detta:

A. Om det inte har varit möjligt att anta gemenskapsakter avseende det gemensamma premiesystemet(1) gällande medellånga och långa exportaffärer både med offentliga och privata köpare eller de gemensamma försäkringsvillkoren för medellånga och långa exportaffärer med privata köpare, skall ikraftträdandet för de gemensamma försäkringsvillkoren för medellånga och långa exportaffärer med offentliga köpare skjutas upp högst tolv månader från och med den dag som rådet fastställer dessa slutsatser.

Under denna period på tolv månader skall rådet på ett förslag till åtgärder från kommissionen anta bestämmelser rörande det gemensamma premiesystemet och försäkringsvillkoren avseende privata köpare så att

a) sådana bestämmelser kan träda i kraft senast vid denna periods utgång och uppskjutandet av ikraftträdandet av de gemensamma villkoren avseende offentliga köpare kan upphöra samma dag,

b) en period på sex månader under alla omständigheter skall förflyta mellan dagen för antagandet av dessa två bestämmelser och deras samtidiga ikraftträdande.

Om rådet emellertid inte kan anta dessa bestämmelser inom en tidsrymd av tolv månader skall denna förlängas med sex månader.

B. Om det gemensamma premiesystemet gällande medellånga och långa exportaffärer både med offentliga och privata köpare eller de gemensamma försäkringsvillkoren för medellånga och långa exportaffärer med privata köpare har antagits, men en eller flera gemenskapsåtgärder inom områdena nedan också har antagits och fler sannolikt kommer att antas inom högst sex månader, skall ikraftträdandet för de tre bestämmelser som nämns i A också skjutas upp lika länge från och med den dag som rådet fastställer dessa slutsatser:

— Harmonisering av de aspekter som anses vara väsentliga inom konkurrensområdet beträffande garantier för korta risker.

— Harmonisering av växelkursgarantin och prisgarantin.

— Gemensamma försäkringsvillkor för långivarkrediter och det därmed sammanhängande premiesystemet(2).

C. Om de villkor som avses under B inte har uppfyllts kommer rådet att, på ett förslag till åtgärder från kommissionen, anta de texter som avses i B inom högst ett år från och med ikraftträdandet av de bestämmelser som avses i A.

Dessa texter träder ikraft senast sex månader efter det att de har antagits.

3. Om de bestämmelser som föreskrivs i punkt 2 A har antagits mer än sex månader efter det att rådet antagit de gemensamma försäkringsvillkoren för medellånga och långa exportaffärer med offentliga köpare skall i alla händelser ikraftträdandet för alla de texter som avses i punkterna 1 och 2 A äga rum sex månader efter det att rådet antagit den sista av dessa bestämmelser.

---

(1) Med gemensamt premiesystem avses de procentsatser, den beräkningsmetod och den klassificering som tillämpas av det importerande landet.

(2) Dessa tre punkter är inte uppräknade i angelägenhetsordning.